

عنوان مقاله:

پیوند «تاریخ» با «ادبیات» در متون تاریخی زبان و ادبیات فارسی

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ادبیات، دوره 9، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

پریسا صالحی - دانشجو

خلاصه مقاله:

متون ادبی زبان فارسی از همان آغاز، رابطه ای تنگاتنگ با تاریخ و مطالعات تاریخی داشته است. در شیوه‌های سنتی و مدرن، پیوسته توجه به این رابطه مطرح بوده است. اما از آنجا که بحث پیرامون ادبیات و تاریخ، برای اولین بار در آرای غربیان و بر اساس اطلاعات فعلی ما از یونان باستان، نشأت گرفته است. یکی از قدیمی‌ترین نوشته‌ها که در آن به رابطه ادبیات با تاریخ پرداخته شده، کتاب فن شعر ارسطو است. با توجه به آراء او که قرن‌ها بر اندیشه و تفکر غربی حاکمیت داشته است، از منظری محتواگرایانه، همواره تاریخ و ادبیات دو امر متفاوت تلقی می‌شدند و بین آنها دوگانگی برقرار بوده است. در مقاله حاضر، با بررسی آرای ارسطو، به اصلی‌ترین دلایلش، مبتنی بر تفکیک این دو مقوله پرداختیم. در این بررسی عیان می‌شود که چگونه رویکرد سنتی، تاریخ و ادبیات را به مثابه دو بخش مستقل مطرح کرده است. سپس اندیشه‌های متفکرین معاصر نقد ادبی را در رد تمایز تاریخ با ادبیات، تبیین کرده‌ایم. نتایج بررسی ما نشان می‌دهد، در رویکردهای مدرن، این رابطه در چارچوبی تعاملی و نظام‌مند قرار دارد. با این تبیین زمینه‌ای مهیا می‌شود برای هدف اصلی این مقاله، که همانا تاکید بر ماهیت بینارشته‌ای ادبیات و تاریخ است. همچنین، در بخش پایانی این نوشتار در راستای نظریه پیوند ادبیات با تاریخ، حلقه‌های واسط و پیوندهای آن دو در متون تاریخی زبان ادبیات فارسی، احصا و تبیین شده است.

کلمات کلیدی:

تاریخ، ادبیات، متون تاریخی- ادبی، نظریه ادبی، گفتمان، روایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289636>

